

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

3. Cur Laici vnus alteri confiteri non poßit, speciatim fœminis: & quid respondendum ad obiectiones contra confeßionem auricularem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

Deus de tribu vestra ita quosdam honorauerit, vt eos faceret assessores suos? vice-Reges, vice-Deos, in vsum vestrum? *An oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?* *Matth. 20.*
 Aut velles forte commissum munus refundere, (vt loquitur S. Ambrosius.) Non: sed hoc ægre ferimus quod *Amb. lib. de poen. cap. 2.*
 non & nobis eadem facta sit potestas, quod nobis permillum non sit idem obire ministerium, vt rursum eorum audiamus confessiones, quibus sumus confessi, mulieres mulierum, viri virorum, vel promiscue, vt cuique luberet: maxime cum Christiani omnes, tam viri quam fœminæ Sacerdotes sint, vt nonnunquam accepimus, cum baptismo sacerdotij ius cuiuscunque status simus, adquisiuerimus.

III.

Cur Laici vnus alteri confiteri non possit, speciatim fœminis: & quid respondendum ad obiectiones contra confessionem auricularem.

Quid? Ergone qui hæc dicitis Lutherizare vultis? (Lutherus enim inter reliquas insanias & hæc habuit) an vultis Abironizare? Abirō enim cum coniuratis æquabat se Aarōni, & volebant omnes pares esse regni Franciæ; i. eiusdem potestatis Sacerdotalis. *Num. 16.*
Omnis multitudo Sanctorum est, & in ipsis Dominus: sed admodum falso. Cur enim alioquin Deus Aarōnem segregauit à populo, & vnxit speciatim in Sacerdotem? Cur olim puniti sunt qui sacerdotium inuasurunt, Core, Dathan & Abirōn, descēdentes viui in infernum? Saul spoliatus regno, propter vsurpatum inter cætera Samuelis officium?

Ozias Rex percussus lepra, propter oblatum pro Sacerdotibus incensum. Pueri pastores imitantes cōsecrationē Sacerdotis in sacro, fulminati in vestigio. *Sophron. in prato spirit.*
 Cur S. Paulus per impositionem manuum Sacerdotes cōstituit, & Episcopos? Cur dicit in Ecclesia tantā esse ministeriorum diuersitatem? *Quosdam quidem posuit Deus*

Deus in Ecclesia, primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores. Miseri homines, nescitis quid petatis. Velletis vos fœmininum sexum, qui natus est subesse viro, vobis reddere æqualem, imo superiorem si vos absolueret: fœminas consulere velletis in grauissimis negotiis, creaturis minime fidis maxima fideretis secreta, quæ vix viris, natura taciturnioribus conceditis, non sacerdotibus singulari dotatis silentij gratia, ad conseruationem tam salutaris sacramenti; adeo vt inter linguatos, leuiculos, garrulos, quales aliqui sunt, nunquam tamen audiamus confessionis sigillum violari. Vultis ex musca facere Elephantum, & ex tribus aut duobus peccatis facere quinquaginta? Dicite mulieri aliquid paruū, & augebit: dicite pauca, & multiplicabit. Nescitis quosdam naturalibus artibus ex fœmina audire posse quicquid secreti conuerint, si verum est quod post Democritum docuit Plinius: si cito aliquid publicare vis, si omnibus secretum prodere, dic vni tantum fœminæ, hæc ipsa fama celerior est.

*Alphons. à
Castro tit.
Confess.*

*Ille malum, quo non aliud velocius ullum,
Mobilitate viget, viresq; acquirit eundo.*

Nunquam audistis totam Romam sciuisse statim, quod puer quidam coactus à matre, de decreto Senatus edixerat. Videte cur inter alia quidam putant Angelum potius resurrectionem reuelasse fœminis, quàm Apostolis; quia sic citius fama dispergeretur. Quocirque in trinio, cuiuscunq; est obuia narrat. Nihil tacet, nec maxima quidem arcana.

*Iuuen. Sat.
6.*

*Quod tamen ad cantum galli facit, ille secundū
Proximus ante diem caupo sciet.*

Nulli dissimiliores sunt fœminæ, quam Dea Engeronæ, cui os clauæ clausum Romæ pingebatur: ac fœmellis auium plane dispares; quæ nec cantant, nec garrunt, inquit Aristoteles. Adeo vt aucupes masculos seligant, quos verba cantumque doceant fœmellis pene indocilibus. Mulieres enim totos dies garrunt, & nihil habent in corpore mobilius lingua, effiacta sunt sepimenta. *Plenus rimarum sum, hæc illæc per sua,*

persuado, dicere posset iste sexus. Sufficiunt tres fœminæ ad implendum forum. Peccata igitur vestra egregie essent secuta sub talibus sacerdotibus, quales cum Luthero imaginamini, lasciuia ipsi tacentibus vos accusarent; ac quamuis ipsæ infoderent terræ, altisq; scrobibus, vt quondam tonsor Mydæ Regis Lydiæ, arundines puto & calami inde surgerent, qui nihil aliud quam vestra peccata cantarent, & infamia, crassaque facinora fabularentur. Ad minimam contentionem recitarent vobis vxores vestræ voce alta, ad longum, vestrum contextum. Nunquã audistis quod quidam iturus ad confessionem, semper prius verberabat vxorem: cumque rogabat vicinus, cur hoc faceret, lepidum dedit responsum; quia cum ad confessionem iturus sum, vix dimidium reminiscor quid egerim, cumque bene delumbauerim vxorem, illa statim mihi ingerit quicquid toto anno, imo tota vita egerim, quæ nunquam alias recordarer. Quid ergo non dicerent vestræ vxores, quid non improperarent vestræ sacerdotes, si (vt vult Lutherus) vestras aliquãdo audissent confessiones? Echo natura tam vocalis, septies repeteret quod audisset semel, vt Porticus ad montem Olympi, imo duodecies vt ille de Charenton Parisiis. Quid ageretur? aliter profecto adoranda essent quàm modo, aliter essent imperiosa, aliter heriles, quàm sint modo.

Plutar. li. de Garrul.
Plin. lib. 36. cap. 15.

Carus erit Verri qui Verrem tempore quo vult Accusare potest, ait Satyricus.

Contemnerent vos, amarent minus. *Vix amare potest, qui turpium conscius est alteri.*

Certe minoris facit, nimirum, habens telum, quo confessum perdat ac terreat.

Nihil inueniretis in illis quam zelotypias, centum aperirent oculos, vt Argus in vestra opera; si confiteremini osculum, mille præsupponerent alia. Si iam quidam mariti sub ipsarum sunt ferula, tum plane martyres essent sub ipsarum tyrannide.

Nec multo meliori loco essent mulieres si omnes viri essent Sacerdotes, vt vult Lutherus, si vxorũ suarum

tum

*Iacob. 5.**Calu. lib. 3.**Instit. cap. 4.*

§. 6.

rum essent confessarij. O quam dura esset vobis sententia S. Iacobi, *confitemini alterutrum peccata vestra*: reciprocè, vt vult Calvinus. Si ibi præcepta esset coniugatis mutua cōfessio, vter prior inciperet: prior cogitaret, si ego incipio mouere tediū matrimonij, alter nihil cogitabit nisi de diuortio, dabo alteri ansam vindicandi, & retaliandi: quamprimum coniugum alter discreparet nonnihil in disponenda re domestica, putaret statim alter esse ex confessionis memoria; cunctes, venientes, viri omnes suspecti essent marito, fœminæ vxori, vterque sederet plenus suspicionibus vsque ad aures, esset amicitia insincera inter confessum & auditorem.

Eadem denique vallis huius miseriarum, paradisus terrestris matrimonij fieret infernus. Esti modo tanta difficultate acceditur ad Confessarium secretum, quem sibi quisque deligit, nunquā visum, ignotum, cum quo forte nunquam postea versabitur, relictus, velatus, personatus si necesse est, vt ita integre casus suos explicet, si inquam modo adhuc quatuor prope equis opus est, vt protrahatur ad confessionem, ac forcipibus vt singula ex faucibus extrahantur verba, vt totum confiteantur; Deus bone quomodo mulieres inducerentur ad confitendum viro, viri vxoribus, filij parentibus; forte vix inuenirentur qui cum tali onere matrimonium inirent. Relinquamus igitur ordinem quem inuenimus, mundum vt constitutus est, id est, submittamus nos veris Sacerdotibus, vt statuit Deus, & Ecclesia seruat; iugum enim hoc dulcius est, quam ipsi possitis fingere.

Sed cur non Laici Laicis, viri viris, fœminæ fœminis? Cur Sacerdotes vtriusque sexus sciunt omnia, Laici vero scient nihil ista via de Sacerdotibus? Quid scio, quare hæc, nisi quia ita Deo placuit summo Domino. *A Domino factum est istud & est mirabile in oculis nostris.*

Psal. 117.

Quærite sic etiam cur in lege Mosaica voluerit Deus vt soli Sacerdotes de corporis iudicarent lepra, & ipse

& ipse in carne idem seruans dixerit, *ite ostendite vos* *Luca 17.*
Sacerdotibus. Quærite similiter cur noluerit vt alij
 Sacerdotes quam vncti de tribu Aaron offerrent sa-
 crificia? cur solus summus Sacerdos intraret sancta
 Sanctorum? Quærite ex ipso cur in lege Euangelica
 noluerit à fœminis consecrari corpus suum & san-
 guinem in Altari: non à matre quæ decus erat totius
 humani generis, non etiam ab Angelis? Quærite cur
 mulieres in matrimonio subiecerit viris? Quærite
 cur voluerit Imperatores, Reges, Principes esse supra
 omnes, qui toti mundo leges ponant, quasi Dij terre-
 stres. *Imposuisti homines super capita nostra.* Mille alia *Psal. 65.*
 inueniri possent quæ Deus mandauit, vbi sola volun-
 tas eius pro ratione adferri potest.

Hoc volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas.

Iuuen. Sat.

Sic Sacerdotes agant, sic pœnitentes.

6.

Possum nihilominus dicere sic institutum, quia il-
 la cura spectat proprie ad salutem animæ æternam,
 quæ magis conuenit Sacerdotibus, & hominibus spi-
 ritualibus, quam Laicis mundo implicatis.

Tractant fabrilia fabri.

Item; magis hoc pertinere ad eos, qui potestatem
 habent super corpus Christi verum, consecrandi sci-
 licet & dispensandi, & proinde super mysticum, nimi-
 rum Ecclesiam, quam ad eos qui nullam super prius
 habent actionem.

Item; vt Sacerdotiū maneret in honore, quod for-
 tasse cum iræ diuinæ periculo vilesceret, si Sacerdotes
 vicissim cōfiterentur Laicis. Omnibus Dominus ho-
 norem vult reddi, atque ideo in recta linea prohibet
 matrimonia, ne filij minus illa ratione honorent pa-
 rētes, & auos. *Propter hoc relinquet homo patrem & ma-*
trē: quia etiam actus matrimoniales verecundiam
 habent & erubescuntiam.

Item; quia auricularis confessio non solum est forū
 clemēs ad remissionem peccati, sed etiam ad cōsul-
 tionem; oraculum inde petitur per compassionem &
 consolationem mutuam, etiam iuxta Calvinum & E- *Caluin. li. 3.*
 rasmm. Qui enim per ætatē aut simplicitatē & igno- *Inst. c. 4. §. 6.*
 rantiam

rantiam defectus suos non intelligunt, iudicantes erroneè nonnunquam peccatum non esse quod mortale est, aut mortale esse quod solum veniale est, & leuissimum; aut si morbum intelligant, modum non habent expediendi se, & exeundi de labyrintho, possent à Confessario habere subsidium.

Malach. 2.

Nemo autem præsupponitur melius iudicare inter lepram & lepram, melius versatus in casibus, quam sacerdotes quibus hoc mandatum est. *Labia sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore eius.* Quibus plus otij, exoneratis à scœmina, à pueris viuentibus de publico, manducantibus peccata populi: partim propter sacrificia, partim propter preces, &c. *Dixit Dominus ad Aaron: Tu & filij tui, & domus patris tui tecum, portabitis iniquitatem Sanctuarij: & tu & filij tui simul sustinebitis peccata sacerdotij vestri.*

Num. 18.

Melius versati dico laicis, intricatis, inuolutis curis seculi, Reipublicæ vxoriæ, & filiorum, &c. & quia (præter remissionem) iudicabunt melius de casibus conscientia quam laici, tam de iis quæ iam acciderunt, quam de iis quæ accidere possunt, de quibus per indigna quædam præfagiunt, meliora dabunt consilia & præseruatiua, velut medici medicamenta, aut defensusua contra hostem venientem arma, qui animæ statum nititur subuertere: & ideo monasteriis quibusdam legimus fuisse decretum, vt iuniores Monachi statim diligentissimè cogitationes suas indicaret superioribus, ne de se vllum præsumerent iudicium, ne vlla in re sibi crederent, sed seniorum regerentur consilio: sperantes hac ratione cogitationes malas non nascituras, nec incertas decepturas, vt sic nullus daretur locus hostili fraudi.

Certe magnus Antonius, vt S. Athanasius refert, dicebat viam ad virtutè esse regiam, si quis bene, quid agat, expendat, aut fratribus animæ cogitata indicet. Et S. Ludouicus Gallia Rex probabat idem, suadens primogenito filio confessarium eligere idoneum, virum probum, qui quid sequi, quid fugere deberet, ostenderet.

O quot

O quot paruuli Monachi hac ratione seruati sunt, alij ab apostasia, alij à crimine? quot scrupulosæ ac fluctuantes conscientia hæc ratione in tranquillitatem & quietem restitutæ sunt?

Insuper; vt Confessarius fratrum infirmitatem noscens, pro illis oret. Tenet idem nobiscum Calvinus. Cui autem magis proprium orare quam Sacerdotibus, qui isti rei vacant, & obligatur, & Laicis sanctiores sunt? Satius igitur Laicos confiteri Sacerdotibus, quam Sacerdotes & Laicos Laicis. Quoad fœminas, etiam Deus ipsis hoc non dedit officium, vt tanto magis honoraret sexum in quo incarnatus est, ne antiquum euerteret decretum, *sub viri potestate eris: ne hac ratione dominaretur in virum vicissim per confessionem.*

Caluin. vbi supra.

Genes. 3.

Item vt istum sexum contineret in humilitate, qui nos ambitu suo, Deo similes esse volens, & nimia bonum & malum sciendi cupiditate, omnes infecit. Nullum enim efficacius medium, ad retundenda animæ contra Deum se erigentis cornua, quam facere vt omnes suos defectus, malas cogitationes, quantumcunque verecundas, illi confiteatur sexui, cui studuit dominari: & hoc tam suppliciter ad genua, vt absolutionem recipiant. Quæ res arrogantibus adeo intolerabilis est, vt huc vsque Lucifer cum sociis nunquam ad ignoscendum peccatum induci potuerit, nec vnquam induendus sit: quia actus ille nimis abiectæ humilitatis est, quam vt illum exercere possit: vt liberè de S. Macario loquens aliquando fassus sit, ieiunio, vigiliis, aliisque rebus se facile fore superiorem, humilitate vero sola victurum Macarium: quia hoc est Deo reddere gloriam, qui solus per illa iustificat, & agnoscere gratiæ & misericordiæ eius indigentiæ. *Fili mi, da gloriam Domino Deo Israel, & confitere: indica quid feceris, nihil celes, dicebat Iosue ad Achan; vt ad furti confessionem ipsum induceret. Et Regius Propheta ait. Tibi soli peccaui, & malum coram te feci, vt iustificeris in sermonibus tuis, cum iudicaris.*

Iosue 7.

Psal. 50.

Rom. 11.] *Conclusit Deus omnia in incredulitate, vt*

M m omnium

omnium misereatur. Et Deus punit peccata pœnis ferè è diametro contrariis: vt Prodigium gulam fame, arrogantibus, abiectiōe, vt sicut contra iā hominem auocarunt à Deo, sic contraria iterum ad Deum compellant. Non etiam erat cōueniens vt mulier confessiones audiret, ne sic obtinuisse videretur à Deo quod peccās intēdit, similis sc. esset altissimo. *Eritis sicut Dii:* Similitudinem etiam scientiæ *scientes bonum & malū.* Ex confessione enim, bona discuntur & mala. Quod multi etiam Sacerdotes docti, qui multas cognoscere potuerunt ex omnium librorum lectiōe nequiritias, testari possent, se nunquam cogitasse ea inter homines inueniri peccata, quæ ex hominū confessione discunt: ac ideo in transitu dico, benefacere illos qui neminem nisi ætate & prudentia prouectum, in bono constantē, confessionibus audiendis admovent, quia istarum rerū auditu, ipsi aliquando implicari possent.

Audiui nonnunquam de quodam patre ex nostris, fama & forte reuera Sancto qui magnus fuerat Confessarius. Hic summo opere dolebat in extremis, quod tātō opere se dedisset audiēdis cōfessionibus. Non opinor quidē tale quid ipsi euenisse, quale Calvinus & alij referunt, de Diacono Constantinopolitano cum formina, tēporibus Nestarij, aut q̄ narratur de Alberto quodā & Elisa Quirina Veneta: (quis enim credat) sed forte quod prodigiōsæ imagines, quas sæpe ex cōfessionis officio audire debebat, volēti nolēti redirēt in memoriā, sicut non omnia statim obliuisci possumus quæ volumus; iuxta id quod Themistocles Simonidi respondebat, venditanti memoriā.

Faxit Deus ne iuniores ad illa & ad Sacerdotia nimium se ingerant; sed cum timore accedant, vocati à Deo, & superioribus sicut Aaron, necessitate potius & charitate compulsi, *charitas Christi urget nos*, quā uoluntate & cupiditate sua. Periculum facile est iuuentum & centum audite Magdalenas, nihil loquentes quā ignem & flammam. *Ferræas mentes libido domat.*

Corrumpt bonos mores colloquia praua.
Quid *Admonitū recreatur amor.*

Verba

Genes. 3.

Calu. lib. 3.

Instit. cap. 4.

§. 7.

2 Cor. 5.

D. Hieron.

Verba & narrationes rerum impudicarū suam secū ignem adferunt. Ignis in corda tam per aures quam per oculos ingreditur, animæ humanæ tam sentiunt muscas aurium, & aculeos verborū, quam oculorum spectacula.

Graue fuerit viro iuueni meretrices audire, nihil fere quam carnis peccata loquētes; idque aliquando (adeo honestæ nonnullæ sunt) propriis scholæ & artis ipsarum terminis; quamuis nihil dubitemus Christum Sacramenti huius authorē, ministrorum iuuare castitatem. Vt igitur ad rem redeam, ne utiquam conuenit mulieres præsiderē confessionibus, ne sciendi bonum & malum curiositas ipsis augeatur, & si periculū sit viris tot audire peccatorū monstra, nō minus erit scēminis sexui fragiliori. Secūdo non cōuenit dari ipsis affectatam illam potestatem, vt sint sicut Dij sedentes in throno iudiciario, dimittentes peccata.

(*Quis potest dimittere peccata nisi solus Deus*) sed magis *Marc. 2.*
viro, qui vana ista promissione non est deceptus. *Adam non est seductus*, sed nimium vxori se accommo-

dans, cōdescendit: ideoque ad excusationem non adfert, *mulier decepit me*: sed, *mulier dedit mihi de ligno*: *Genes. 4.*

mulier vero dicit: *serpens decepit me*: quæ Diuinam affectauit potētiā, habere eam non debuit; melius datur ei qui de illa non cogitauit. Atque ideo Christus excellentiam hanc tradidit viro. Quid? *Mulierem*

in Ecclesia docere non permitto, inquit S. Paulus. Vnde *1. Cor. 14.*

Aurea Virgo Abbatissa Parisiis quod Diacono, male *M. Marul. l.*

cantanti Euangelium, detraxisset stolam, & ipsa ea *4. c. 10. ex*

infulata Diaconi impleuisset officium, prælatura ex *Audueno in*

cidit, & pœnitentiā egit plus quam virilem. Imo Ec- *vita Eligij.*

clesia non permittit vt sacro seruiant, & respondeant Sacerdoti.

Item, vt scēmina quemadmodū cognoscit se à viro processisse secundum carnem, sic etiam cognoscat regenerationem suam secundum animam, per Sacramenta, inde proficisci: vt viris plus accedat maiestatis, & plus reuerentiæ; ac Deo sint gratiores, qui ipsos ad istam celsitudinem præ mulieribus

cuexit. Quamuis non minus, imo grauius præ for-
 nis deliquerint, tanquam sapientiores, & qui audie-
 rint legem Dei ore promulgari, mulier forte instru-
 ctione tantum & narratione mariti. Non tamen
 nego fœminam aliquando fœminæ peccata quæ-
 dam confiteri posse: non vt remissionem ab illa
 accipiat sacramentaliter, sed vt consilia quædam,
 consolationem, preces ad veniam præteritorum, ad
 cautelam futurorum. Sunt enim & mulieres aliquan-
 do quæ consilio valeant, & ille sexus facilius compa-
 titur. (*Mulier quasi mollier aut mollis aer: mulier quasi
 molliens herum:*) Facile consolantur, & natura admo-
 dum sunt religiosæ, & deuotæ, nonnullæ ad supersti-
 tionem vsque (*Ora pro deuoto fœmineo sexu*) vt effica-
 citer pro peccatoribus Deum orent.

Genes. 4.

Lamech vix Cainum occiderat, quin statim id A-
 dæ & Sellæ vxoribus suis duabus conficeretur. *Audite
 vocem meam vxores Lamech, auscultate sermonem meum,
 quoniam occidi virum in vulnus meum & adolescentu-
 lum in liuorem meum.*

Credibile etiam S. Petrum post abnegationem
 magistri, exeuntem de domo Pontificis, iuisse ad B.
 Virginem, dixisse Peccatum, quæsisse consilium, con-
 solationes, preces; verisimile additum ipsi ab ea ani-
 mum, erectam spem misericordiæ, procuratam inter-
 cessionibus, forte alioquin nõ minus perituro quam
 Iudas: Proculdubio ipsa fuit Apostolis quasi secundus
 & visibilis Paraclerus, doctrix eorum, ipforum biblio-
 theca, solatium, mediatrix, ac refugium. Luna ipsis e-
 rat in media affl. ctionum nocte, stella maris ipsis erat
 in tempestate, arca fœderis in medio exercitu, quæ e-
 rigebantur ad omnem pugnam.

S. Ignatius, Ep. ad D. Ioannem in Asia cõstitutum.]
*Quidam alij noti referunt Mariam matrem Iesu omnium
 gratiarum abundantiam habere. Hinc illam esse in tribu-
 lationibus & persecutionibus hilarem, in penuriis & indi-
 gentia minime querulam, & iniuriantibus gratias agen-
 tem: deniq; molestata latatur, miseris & afflictis consiliata.*

Nunquam legistis de quodam, temporibus S. Ba-
 filij,

filius, qui peccatum suum mulieri confessus, inuenit medium rescindendi malum cum Diabolo contractum, subscriptum & signatum, opera S. Basilij. Historia mirabilis est.

Quidam Phantias seruus Prorerij, heri sui filiam perditè amans, cum desperaret consequi posse quod cupiebat, consuluit magos & diuinos. Responderunt dæmones, potiturum cupita, si dimisso Christo, seruiret Diabolo. Consentiens dictis, dedit chirographum, & sic duxit illam quam amabat. Postea verò aduertens mulier ipsum parum Christiane viuere, non orare, non visitare Ecclesias, non formare cruces, & examinans curiosius rem omnem perdidicit; petens remedia, rem totam enarrauit S. Basilio. Tum S. Basilius vocatum Phantiam hortatus est redire vnde ram infœliciter ceciderat; credere, confidere in Domino; cumque persuassisset, detinuit apud se, & cæpit orare. Et post ieiunium duodecim dierum, interea multis Diaboli repercussis assultibus, eduxit eum foras, vt mundaret & reconciliaret eum Ecclesiæ. Ibi præsentem Clero, & omni populo, auditi sunt terribiles Diabolorum fremitus, eiulationes, lamenta, contra S. Basilium, raptorem quasi alieni seruuli. Ad mādandum tamen S. Basilij inuiti reddidere chirographū misero homini: quo lacerato apparuit Phantias habere veniam criminis, & sic saluatus est vir infidelis, per mulierem fidelem. Talis confessio aut communicatio viri & femine, ad talem finem, laudabilis est. Mulieris etiam cum muliere, vt Dido Regina Carthaginis sorori suæ.

*Anna (Fatebor enim) miseri post fata Sichai,
Coniugio & sparsos fraterna cade penateis.
Solutus hic inflexit sensus, animumq; labantem.
Impulit, inquit illa.*

Quis dubiter quin ad inueniendum consilium? Confitenti etiam possit vir vxori, vxor marito, vt post familiares iras redeant in gratiam.

Ita quilibet offenso proximo, vt petat veniam; & forte sic intelligendum illud S. Iacobi *Confitemini al-*

In vitis P. P.

*Ser. tom. I.
in vit. Basil.*

I. Cor. 7.

Virg. 4. A n.

Iacob. 5.

verutrum peccata vestra, *Horate pro inuicem v. Saluemi.* Nonne de eadem confessione loquitur Christus, suadens reconciliari fratri, si ad altare quis recordatus fuerit, fratrem habere aliquid contra se. Item cum dixit: *Non occidat Sol super iracundiam vestram.*

Ephes. 4.

In vitis P. P.

De eadem confessione locutum arbitror Abbatem Agathonem, qui gloriabatur nunquam se obdormisse, nisi sopita primum Cholera, & reducta serenitate si aut offensus esset, aut offendisset quempiam quod nulla ratione facilius fit, quam humiliagnitione peccati. Pulchræ & laudatæ confessiones, & quandoq; necessariae sed morales duntaxat, non sacramentales; quales hæ, de quibus loquimur. Hæc satis contra æmulos potestatis sacerdotalis. Respondemus iam ad obiecta, contra confessionem auricularem. Negamus itaque neminem teneri corporis defectus ostendere alteri: Quis enim ignorat morbos pro sanitate aperiri Medicis?

Stultorum incurata malus pudor ulcera celat.

Si igitur corporis vulnera tali casu exhibentur, multo magis animæ. Altera ratio nulla est; etsi enim melius sciant quam Confessarius, qua voluptate peccarint, propter philantiam tamen qua quisque se amat suspectum est cuiuslibet de se iudicium. Iustius igitur taxat satisfactionem Confessarius, qui extra passionem est. Dein etiam delectatio aperienda est Confessario, quam ex offensa cœpimus, & sic non procedat ratio decima.

Quæcumque ad authoritates sanctorum Patrum, citatas in contrarium. Respondeo primo, ad S. Ambrosium cum D. Richardo. Multa facta esse quæ scripta non sint, tam à S. Petro, quam à Christo. Dein argumentum ab authoritate negata non valet plus contra veritatem, quam arundo contra incudem. Etsi quid inferat contra aliquam pœnitentiæ Catholicæ partem; non tamen esset contra ipsam confessionem, sed satisfactionem. *Satisfactionem non lego* (inquit ille) *non autem, Confessionem non lego.* Porro melius non accipit satisfactionem pro laboriosis & penalibus operi-

operibus, quibus Peccator peccatum suum compensat, sed pro peccati defensione, sicut nos satisfactum nobis dicimus, cum quis se legitime purgavit, ab eo in quo videbatur deliquisse. Quam satisfactionem vere S. Ambrosius nunquam legit, quia S. Petrus se nunquam defendit, excusavit & litigavit pro peccato suo, sed confessus est, & deploravit semper. Hanc autem esse S. Ambrosij mentem declarant quæ sequuntur: *Recte plane Petrus fleuit, & tacuit, quia quod deseri solet, non solet excusari: & quod defendi non potest, abluui potest.*

Et sic S. Ambrosius nihil contra confessionem & satisfactionem dicit: quin potius utramque affirmat. Quantum ad alteram auctoritatem, quæ tantum tribuit lacrymis, & verba S. Chrysostomi quæ permittunt non aperire hominibus peccata, intelligenda sunt iuxta indulgentiam, ut non aliter confiteatur quam auriculariter, condonata nimirum confessione publica. Clarum est ex sequentibus; dicit enim, non dico ut aperias homini, qui tibi postmodum impropere. Nam auriculariter solum confitens, nullum incurrere potest opprobrium, propter sigillum confessionis secretum.

Citata ex Laurentio magnam habent difficultatem, videtur mihi tamen loqui de sufficientia contritionis; quæ deficiente sacerdotis copia, saluare nos potest, quia baptizati sumus, sine confessione. *Non quaras sacerdotem, cum necessitas flagitauerit: non significat, noli uti sacerdote, ut confitearis, cum peccatum mortale incurreris: sed potius quia iam baptizatus es, ne nimiū dolenter feras non fuisse tibi ad manum sacerdotem, cum eius facultatem extrema quædam necessitas interceperit: poterit enim tum utpote baptizatum te saluare contritio. Alioquin secum pugnaret sententia; si enim necessarium est querere Sacerdotem, quomodo suadet non querere? Dein ubi dicit, *Non opus habes Doctore, non dextra Sacerdotis*: legi mihi posse videtur pro Doctore, lotore ut sensus sit, non opus habes rebaptizari;*

Con. Gesn.
in biblioth.

quod verum est, & sic nihil contra nos facit. Deinde vereor illum Laurétij tractatum spurium esse, & suppositum, & falso illi à modernis authoribus attributum, vt videantur habere antiquiores quosdam Doctores pro se, confessionem negantes. Gesnerus eius non meminit. Et quamuis opus esset Laurentij ipsius prætensi, ipseque negarit auricularis confessionis necessitatem, non tanti eius est authoritas vt solus communi tot Sanctorum consensui debeat præponderare. Videte eundem quem cum reliquis supracitauimus Origenem, hom. 2. in Leuit. vbi paucis verbis satisfacit, ac rem plane expedit.

Restat igitur vt nos Catholici, credamus eam esse necessariam, ac imitemur Prodigum, proponentes cōfiteri quamprimum sentimus nos incidisse in peccatum. *Ibo ad patrem meum, & dicam ei, pater peccavi, &c.* Studeamus cum ipso præconcipere quid dicturi simus, & quomodo: non extenuare peccata, sed magnitudinem eorū explicare. *Peccavi in caelum*, inquit, *& coram te*: Quæ in caelum vindictam clamant, aut si in vnum corpus cumularentur, ad caelum vsque surgerent. (Hoc tam late quam proposui propter breuitatem temporis explicare non licet, fiet forte anno sequenti) nec tantum proponere debemus enuntiare peccata, sed etiam statuere, satisfactioni & sententia iudicis nos submittere, vt facit ipse dicens: *fac me sicut vnum de mercenariis tuis*. Nec proponenda hæc tantum, sed & in opus deducenda, & quamprimum: & *surgens venit ad patrem*. Cur enim subterfugere volumus confessionem, & accusari potius in extremo iudicij die, & infamari à Diabolis, quam iam deposita in aurem Sacerdotis peccata, eradere & delere? Quid ita erubescimus hominem, & adeo sine fronte diuinum offendimus oculos? quid prodest celare hominē, quæ Deus nouit? quorsum tam diu secretarij volumus esse Diaboli? Ad confessionem, ad confessionem igitur, dilectissimi, voluntariam, secretam, vtilem, nisi velimus nos exponere periculo confitendi per vim publicè, coram toto mundo amicis, inimicis, hominibus,

DE POENITENTIA PRODIGI. 551

nibus, Angelis, sine vilo fructu. Quis daret optionem vobis confitendi in aurem, aut, vt in primitiua Ecclesia, toti huic multitudini; nonne malletis in aurem meam, quis dubitet? Sed quid hic cœtus, ad omnium hominum multitudinem in extremo iudicio cōgregatorum?

Insuper hic coram omnibus confitens, etsi admodum foret verecundum, non esset tamen sine absoluteionis fructu: in die vero iudicij, infinito maior erit confusio, nulla tamen peccati remissio. Vramur itaque tempore opportuno, vbi erubescencia minor, confessione auriculari Sacerdotis, consequuturi nihilominus certum remissionis fructum.

Deus omnibus nobis eam concedat gratiam.
Amen.

Mm. 5. CON.